

جنگ داخلی در افغانستان

Afghanistan Local War

نویسنده:

Seth G. Jones

مترجم:

محمد حسین قربانی زواره

انتشارات دانشگاه فرماندهی و ستاد ارتش جمهوری اسلامی ایران

زمستان ۱۳۹۷

سرشناسه	: جونز، ست جی، ۱۹۷۲ - م. Jones, Seth G
عنوان و نام پدیدآور	: جنگ داخلی در افغانستان/ست جی جونز، آرثور مونوث؛ مترجم محمدحسین قربانی زواره.
مشخصات نشر	: تهران: ارتش جمهوری اسلامی ایران، دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا، انتشارات دافوس، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۱۱۸ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۶۳-۷۹-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
یادداشت	: عنوان اصلی: Afghanistan's local war : building local defense forces, 2010.
موضوع	: افغانستان -- نیروهای مسلح Afghanistan -- Armed Forces
موضوع	: امنیت داخلی -- افغانستان Internal security-- Afghanistan
موضوع	: امنیت ملی -- افغانستان National security-- Afghanistan
موضوع	: افغانستان -- سیاست و حکومت -- ۲۰۰۱-۱۳۸۰ -- Afghanistan -- Politics and government
شناسه افزوده	: مونوث، آرثور، ۱۹۴۹ - م. Munoz, Arturo
شناسه افزوده	: قربانی زواره، محمدحسین، ۱۳۶۲ - مترجم
شناسه افزوده	: ایران. ارتش. دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا. انتشارات
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۷ ۸۵۳UA ج۹ / الف
رده بندی دیویی	: ۰۰۹۵۸۱/۳۵۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۵۱۲۱

عنوان: جنگ داخلی در افغانستان

مؤلف: ست جی جونز

مترجم: محمدحسین قربانی زواره

ویراستار: سامان آزاد

ناظر چاپ: حمید همت

طرح روی جلد: علیرضا قانع

صفحه آرای: علیرضا حسین خانلو

ناشر: انتشارات دافوس

شمارگان: ۱۰۰۰

تعداد صفحه: ۱۱۸

تاریخ نشر: زمستان ۱۳۹۷

چاپ اول

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه مدیریت انتشارات دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا

قیمت: ۲۰۰,۰۰۰ ریال

نشانی: تهران، میدان پاستور، خیابان دانشگاه جنگ، دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا، انتشارات دافوس

تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۷۰۴۸۶؛ ۰۲۱-۶۶۴۱۴۱۹۱

مسئولیت صحت مطالب بر عهده مؤلفین می باشد.

کلیه حقوق برای دافوس آجا محفوظ است. (نقل مطالب با ذکر مأخذ بلامانع است).

فهرست مطالب

۷	معرفی اثر
۸	پیشگفتار
۱۳	سخن مترجم
۱۵	فصل اول
۱۶	مقدمه
۱۹	فصل دوم
۱۹	چالش؛ نفاذ از جمعیت
۲۱	اقدام از بالا به پایین
۲۹	فصل سوم
۳۰	ماهیت شناسی و پلیس محلی
۳۰	نقش قبایل در کنترل شورش
۳۴	پویایی شناسی محلی
۳۷	نقش پشتون والی
۴۳	پلیس محلی
۵۱	نتیجه گیری
۵۳	فصل چهارم
۵۴	تجزیه و تحلیل از پلیس جامعه
۵۴	نیروهای محلی از سال ۱۸۸۰ تا ۱۹۷۸
۵۹	نیروهای محلی در طول سال های جنگ

نتیجه‌گیری ۶۷

فصل پنجم ۷۱

نیروی دفاع محلی ۷۲

مزیت قدرت ملی ۷۵

ابتکار جمعیت ۷۷

نهادهای قانونی ۷۹

یگان‌های واکنش سریع ۸۲

برنامه‌های توسعه سریع ۸۳

عملیات اطلاعاتی و روان‌شناختی ۸۵

جاسوسی ۸۷

رفع خطرها ۹۴

خشونت در حومه ۹۹

جنگ‌سالاران جنگ‌طلب ۱۰۱

ارتش و پلیس ملی ۱۰۲

تلاش‌ها در جهت تخریب و خلع سلاح ۱۰۴

نفوذ دولت در قبیله‌ها و سایر جوامع برای رسیدن به اهداف ۱۰۶

نتیجه‌گیری ۱۰۷

منابع لاتین ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.

مقامات افغان و سران ناتو به‌طور فزاینده‌ای بر روی حفاظت از مردم محلی تمرکز کرده‌اند، آن‌ها این مسئله را به‌عنوان پایه‌ای برای شکست دادن طالبان و سایر گروه‌های شورشی قلمداد می‌کنند. گام‌های خاص و بلند برای دستیابی به این هدف مهم برداشته‌شده که از قبیل ساخت نیروهای امنیتی متشکل از نیروهای امنیتی افغان، ادغام شورشیان با یکدیگر، مبارزه با فساد و بهبود وضع حکومت است. این اثر پژوهشی متمرکز بر یک گام تکمیلی است: استفاده از جوامع محلی، به‌ویژه بهره‌گیری از نهادهای نظارتی سنتی مانند ^۱ارباکای، ^۲چاغا و ^۳چال‌هشتی، برای ایجاد امنیت و کمک به بسیج شدن افغان‌های روستایی علیه طالبان و دیگر شورشیان در این کشور جنگ‌زده.

به‌طور ویژه اعمال نفوذ در جمع‌های محلی باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن چشم‌اندازهای ضد شورش را به‌طور قابل‌توجهی بهبود بخشد. حمایت از جامعه، به‌خصوص جمع‌آوری مردم محلی برای مبارزه با شورشیان، ارائه اطلاعات در مورد مکان و حرکات آن‌ها و رد پناهگاه‌های تروریست‌ها در مناطق تحت تره‌رسان و همچنین به دست آوردن حمایت مردم بدون شک پیروزی در جنگ ضد شورش را به‌ارمان خواهد آورد. با بهره‌برداری دقیق از قبایل و جوامع دیگر که در آن مقاومت مرسوم در حال حاضر وجود دارد، نیروهای دفاعی محلی می‌توانند به‌طور هم‌زمان در سراسر مناطق متعارض بسیج شوند. هدف باید کمک به ایجاد "آبشار" یا "رأس هرم" باشد که در آن حرکت در برابر طالبان متوقف و یا کاهش پیدا می‌کند. در سال ۲۰۱۰ میلادی ما شاهد تعداد رو به افزایش جوامع در قندهار، هلمند، پکتیا، هرات، پکتیکا، ولایت و سایر استان‌ها دیگر بودیم که علیه شورشیان بسیج شده و با آن‌ها مبارزه کرده‌اند. چنین مواردی فرصت‌های قابل‌توجهی را برای تلاش‌های ضد شورش در افغانستان فراهم می‌کند. تلاش‌های موفق

^۱ arbakai

^۲ chagha

^۳ chalweshtai

برای محافظت از جمعیت نیاز به درک بهتر جوامع محلی دارد. درواقع، دولت‌های افغان و سران ناتو اغلب مبارزه را میان طالبان و دولت مرکزی در کابل دنبال می‌کنند؛ اما این دوگانگی در مهار شورشیان غلط است و به‌احتمال‌زیاد روستاییان را متقاعد می‌سازد که هرگز به‌طور کامل بر سازمان‌های دولتی برای قانون و نظم تکیه نکنند. جوامع روستایی در کشور افغانستان تمایل دارند که باعلاقه شخصی و خودکفایی جمعی انگیزه بگیرند، آن‌ها ترجیح می‌دهند روستاهای خود را؛ توسط نیروهای خود حفظ کنند، نه اینکه بیگانگان امنیت را برای آن‌ها فراهم آورند. ناتوانی در اتخاذ یک اقدام منطقی از پایین به بالا ممکن است تلاش‌های ضد شورش را فلج کند. این تجزیه و تحلیل سه درس حیاتی در مورد قابلیت ایجاد امنیت در سطح پایین در کشور افغانستان را نشان می‌دهد: اولاً، امنیت در افغانستان از لحاظ تاریخی، ترکیبی از تلاش‌های بالا به پایین از سوی دولت مرکزی و اقدامات پایین‌را از جوامع محلی است؛ که اخیراً به‌عنوان آخرین دوره پایدار افغانستان مطرح شده است. آر. ه. ا. خاندان (1929-1979) Musahiban از سال ۲۰۰۱ میلادی؛ ایالات متحده و تلاش‌های گسترده‌تر بین‌المللی برای ایجاد امنیت از بالا به پایین از طریق نیروهای امنیتی ملی افغانستان و دیگر نهادهای دولت مرکزی متمرکز شده است؛ اما تاریخ، انسان‌شناسی و دگرزین‌شد شورش نشان می‌دهد که نیروهای امنیت محلی مکمل بحرانی برای این نوع از تلاش‌های ملی به شمار می‌روند. دوم، قدرت در مناطق روستایی امروزه کاملاً محلی است و مردم با طور کلی خود را قبیله، ایل، قوم یا جامعه قلمداد می‌کنند. قوم یک واحد شناسایی و همبستگی است که می‌تواند بر اساس خویشاوندی، محل اقامت یا تصرف یک منطقه باشد. پشتون‌ها از لحاظ تاریخی بعضی از مؤسسات سنتی مانند ارباکی و چال‌لهشتی را برای پلیس جوامع خود ایجاد کرده‌اند. این‌ها شبه‌نظامی نیستند و این اصطلاح اغلب در افغانستان بسیار استفاده می‌شود و به نیروهای تهاجمی بزرگ تحت فرماندهی جنگ‌سالاران اشاره دارد. در عوض، آن‌ها نیروهای پلیس دفاعی هستند که تحت کنترل شوراهای محلی و جرگه‌های محلی فعالیت دارند. مورد سوم، دولت افغانستان و نیروهای ناتو باید به‌سرعت

به راهاندازی یک استراتژی پایین‌تر به توافق نهایی برسند تا بتوانند به بهترین شکل ممکن با استفاده دقیق و برنامه‌ریزی‌شده از جوامع محلی، به‌ویژه در مناطق پشتون، از تلاش‌های به پایین‌دست پیدا کنند.

بی‌تردید دولت افغانستان می‌تواند با ساختارهای موجود جامعه که با شورشیان مخالفت هستند همکاری نزدیک داشته باشد تا در صورت لزوم نهادهای نظارتی در سطح روستا را با حمایت از کشورهای عضو ناتو در اختیار بگیرد. این اقدام چندین مرحله حیاتی را در بر خواهد گرفت:

- شناسایی - مردمی که در حال حاضر (الف) با طالبان یا گروه‌های دیگر شورشی مقاومت کرده‌اند. (ب) یا از دولت افغان یا ائتلاف غرب برای کمک به مقاومت در برابر شورشیان درخواست کرده‌اند. مقاومت باید از ریشه‌های مردمی نشاط بگیرد. بسیاری از این جوامع در حال حاضر دارای ساختارهای سنتی پلیس مانند ارباکی یا چاللهشتی هستند.
- اطمینان حاصل شود که دولت افغانستان در آموزش، مشاوره و نظارت بر نیروهای دفاعی محلی رهبری و کنترل دقیق دارد. نقش دولت مرکزی در این زمینه حساس است، زیرا بعضی جوامع ممکن است ظرفیت حضور دائم حکومت مرکزی را در روستاها نداشته باشند.
- استفاده از نهادهای قانونی موجود مانند جرگه و شوراها برای استفاده از فرماندهی و کنترل نیروهای دفاعی محلی و استفاده از نیروهای مرکزی دولتی برای نظارت بسیار مفید و سازنده خواهد بود.
- بایستی اطمینان حاصل شود که ارباکی، چاللهشتی و سایر نیروهای کوچک، روستایی و دفاعی وجود خارجی دارند. این مسئله به هماهنگی منظم با نیروهای امنیتی ملی افغانستان نیاز دارد. برخی از نیروهای بین‌المللی نیز ممکن است نیاز به مراقبت و کمک داشته باشند تا در اطراف و یا نزدیک روستاها حضور مؤثر داشته باشند.

- یک نیروی واکنش سریع تشکیل شده از نیروهای افغان و ناتو برای حمایت از نیروهای دفاعی محلی که تحت حمله هستند، ایجاد کنید.
- ارائه کمک‌های توسعه‌ای که به جمعیت‌های بومی می‌شود بسیار سودمند و مفید است. بسیار ضروری است که مردم از مزایای بنیادی و پایدار، به‌ویژه در زمینهٔ ایجاد شغل و امنیت از آن برخوردار شوند.

یک فرصت ویژه برای بسیج مردم افغان در برابر طالبان وجود دارد. نظرسنجی‌های عمومی و سایر اطلاعات نشان می‌دهد که طالبان نتوانسته است حمایت قابل توجهی را در میان افغان‌ها به دست آورند. پایگاه‌های حمایت از گروه‌های دیگر مانند شبکه حقانی و حزب اسلامی گاندین حکمتیار بسیار ضعیف‌تر از گذشته شده‌اند. این واقعیت یک فرصت بسیار بزرگ است که باید مورد بهره‌برداری دقیق قرار گیرد. البته، به‌عنوان یک نوع سند ارزیابی، باید به استراتژی خطرات جانبی نیز به طبع وجود دارد؛ اما در این رابطه خطرات بالقوه از دست‌آورد های احتمالی بیشتر مشاهده می‌شود، به‌ویژه آنجایی که نیروهای افغان و ناتو می‌توانند نظامی به نیروهای دفاع محلی را بر عهده داشته و رفع این خطرات را بر عهده گیرند.